

IN MEMORIAM: Dr. Perjés Zsuzsanna (1937–2009)

Dr. Perjés Zsuzsanna, nyugalmazott fővárosi tiszti főgyógyszerész 2009. december 28-án, életének 73. évében elhunyt.

Gyógyszerészdiplomáját 1960-ban szerezte az akkori Budapesti Orvostudományi Egyetemen.

Az abban az időben még kötelező 2 éves vidéki közforgalmú gyógyszerertári gyakorlat után útja a Kőbányai Gyógyszerárugyárba vezetett, ahol termelési területen töltött éveket. Innen visszatért a tára mögé, mint a Fővárosi Tanács Gyógyszerertári Központjának alkalmazottja.

Szakmai életútjának következő állomása a János Kórház intézeti gyógyszerertára volt. Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat intézeteinek létrejöttékor ezt a helyet cserélte fel a főváros tiszti főgyógyszerész székére, ahol nagy szakmai lelkesedéssel és a kollégák iránti végtelen empátiával dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

Szakmai felügyelete mellett zajlott – egyebek között – a

magángyógyszertárak alapítása, a gyógyszerertári privatizáció, az intézeti gyógyszerertarak minimumfeltételeinek kidolgozása és a főváros gyógyszerertári ügyeleti rendszerének kialakítása, majd annak 2000-ben történt átalakítása.

A Magyar Gyógyszerész Kamarának alapító tagjai között szerepel és mindvégig tagja volt, amikor ezt a jogszabály lehetővé tette számára.

2008-ban a Magyar Gyógyszerész Kamara Aranyérmé kitüntetésben részesült.

IN MEMORIAM: Dr. Écsy Zoltán (1928–2010)

Dr. Écsy Zoltán Életmű-díjas gyógyszerész 2010. január 11-én, életének 81. évében elhunyt.

Gyógyszerész diplomáját 1951-ben a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen szerezte. Gyógyszerhatástanból és gyógyszerügyi szervezésből szakvizsgázott, majd 1977-ben gyógyszerészdoktorrá avatták.

Diplomája megszerzésétől a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Gyógyszerertári Központnál mint gyógyszerertárvezető tevékenykedett. A XIX. század első évtizedéig visszanyúló miskolci Aranyoroszlán (később Oroszlán)gyógyszerertármúltját megörökítő tanulmány szerint dr. Écsy Zoltán, aki 1956-tól 27 éven át irányította az akkor már csak 19/36-os számon nyilvántartott patikát, kiemelkedő helyet foglal el a gyógyszerertár történetében. Szakmai elkötelezettsége, szakmaszeretete, igényessége példaértékű volt. 1983-tól a Pátria Gyógyszerertár vezetőjeként dolgozott, ameddig egészsége engedte, bejárt a patikába.

Oktató gyógyszerészként gyógyszerertechnológia és gyógyszerhatástan tárgyak oktatásával segítette az államvizsgára készülő fiatalokat. Az évek folyamán több mint 40 fő töltötte a keze alatt a kötelező gyógyszerertári gyakorlatot, kapott értékes szakmai és emberi útravalót.

1976-tól az Orvostovábbképző Egyetem felkérésére rendszeresen oktatott a szakgyógyszerészek vizsga-előkészítő tanfolyamán gyógyszerügyi szervezés és gyógyszerhatástan tárgyakkól. Hosszú évtizedeken keresztül az OGYI gyógyszerismertető hálózatának tagjaként tevékenykedett, 1990-ig, gyógyszerismerető főmunkatársként nagy szerepe volt a hiteles gyógyszerinformáció eljuttatásában a területén működő orvosok, gyógyszerészek számára.

Aktívan tevékenykedett hazai és nemzetközi szakmai szervezetekben. 1968–1978 között a Magyar Gyógyszerészeti Társaság Borsod megyei elnöke, 1978-tól az MGYT titkára, majd 1991-től egy perióduson keresztül alelnöke volt. Részt vett a

Nemzetközi Gyógyszerész Szövetség, a FIP tevékenységében: az Officinai Szekció elnökségének tagjaként 8 évig képviselte hazánkat. A Magyar Gyógyszerész Kamarának megalakulása óta tagja volt, majd a Borsod megyei szervezet vezetőségében kapott megbízást. Gazdag életművében a gyógyszerész tudományok művelését számos előadás és publikáció jelzi.

Oktatói és tudományos tevékenysége elismerésének legfontosabb állomásai: 1997-ben a „Semmelweis Egyetem oktató gyógyszerésze” kitüntető címet adományozta számára az Egyetem Tanácsa; a Minisztertanács Kiváló Gyógyszerész címmel tüntette ki; az Egészségügyi miniszter Batthyány-Strattman László-díjban részesítette; 1999-ben Kazay Endre-émlékéremmel tüntették ki; az MGYT elnöksége a Társaság tiszteletbeli Szenátusának elnökségi tagjává választotta; a Magángyógyszerészek Országos Szövetsége 2002-ben Életmű Díjjal ismerte el szakmai munkáját.

2007-ben, az MGYT szenátorakén fogalmazta meg szakmai hitvallását, és emelte fel szavát a gyógyszerész hivatás értékei mellett. Azt vallotta, hogy a lakosság bizalmának és becsülésének megtartása érdekében biztató és megnyugtató tekintettel, ne pedig sietősen végezze a gyógyszerész a munkáját. Az emberek empátiával való gyógyítását tekintse legfőbb céljának, és a gyógyszerész gondozással szolgálja a betegeket. Ez segít megőrizni a gyógyszerészek helyét a gyógyítás hierarchikus láncában.

